

ŽUPNE OBAVIJESTI

Danas je **jedanaesta** nedjelja kroz godinu. **Treća** je nedjelja u mjesecu, pa nema mise na **Pogari**. **Mlada je nedjelja**, Sijedeća nedjelja je dvanaesta. kroz godinu. **Četvrta** je u mjesecu, pa neće biti mise u **Duboštici**. Slavi se svetkovina rođenja svetog Ivana Krstitelja. Zaštitnik je crkve i samostana u Kraljevoj Sutjesci, a posebno se slavi u svetištu sv. Ive u Podmilačju pokraj Jajca.

Kalendar: U ponedjeljak su sveti mučenici Marko i Marcelijan, u utorak je sveti Romuald, opat, u srijedu sveti Patrik, Conor i Ivan, irski mučenici, u četvrtak je sveti Alojzije Gonzaga, redovnik, u petak su sveti Ivan Fischer i Toma Mor, mučenici, a u subotu su sveti Toma Garnet i Josip Cafasso.

Budući da je svetkovina Rođenja svetog **Ivana Krstitelja patron susjedne** župe u Kraljevoj Sutjesci kod nas će biti svete mise u župnoj crkvi u 8:00, 11:00 i 18:00 sati, a u Vareš Majdanu u 9:30 sati. Nećemo imati misa na **Pogari ni na Pržićima**.

Organizirat ćemo hodočašće svetom Ivi u Kraljevu Sutjesku. U nedjelju će, ako bude dovoljno putnika, u 8:00 sati poći autobus sa stanice. Povratna karta 10 KM. Molimo vas da se javite **do srijede**.

Zahvaljujemo vam na svim darovima i prilozima.

Prošlog tjedna pokopali smo **Veru Slugić** na Stogiću. Njezinoj obitelji, rodbini i prijateljima naša iskrena sućut, a za nju i za sve pokojne sad ćemo se pomoliti: **Pokoj vječni daruj im, Gospodine!**

1928. – 2018.

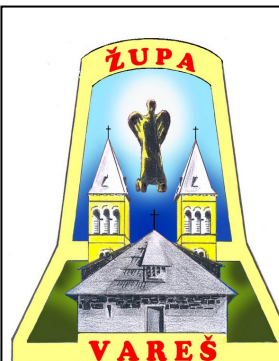
Sa velikim bolom i tugom javljamo rodbini, prijateljima i poznanicima da je naša draga i nikad prezajčna **VERA SLUGIĆ** preminula **12.06.2018 god. u 90-oj godini života**. Posljednji ispražaj će se obaviti **13.06.2018. (Srijeda)** u 17 sati na groblju **STOGIĆ u VAREŠU**.

OŽALOŠČENI:
Kćerka **SLABANA**, sestrićne **MIRA** i **BOŽANA** sa obitelji, sestrić **ŽELIMIR**, brat **DANIJEL** sa obitelji, ostala rodbina, prijatelji, komšije i poznanici.

POČIVALA U MIRU BOŽJEM.

Župa Svetog Mihovila Vareš
Vareš
mob. 061 783 326

U devedesetoj godini života u Sarajevu je preminula naša bivša župljanka **Vera Slugić**. Pokopana je 13. lipnja na Stogiću. Ožalošćenima: kćerki Sladani, sestrićnama Miri i Božani, sestriću Želimiru, bratiću Danijelu i ostaloj rodbini izražavamo iskrenu sućut, a Veri od Boga molimo vječni mir. Počivala u miru Božjem.

ŽUPA SVETOG MIHOVILA

Župni listić

Broj 311. Godina VI
Liturgijska godina B

17. lipnja 2018.
Jedanaesta nedjelja kroz god.

Put mira 25, 71330 Vareš, B i H

Tel.: +387 32 843 125; faks: +387 32 843 124
www.zupavares.com; e-mail: zupamihovil@gmail.com

Čitanje svetog Evandjelja po Marku

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.« I govoraše: »Kako da prisposdobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prisposdobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.« Mnogim takvim prisposdobama navješćiva- še im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prisposdobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Riječ Gospodnja

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, pouzdanom se molitvom utecimo Bogu, darivatelju života, da nam udijeli milost nesebičnoga zauzimanja u izgradnji njegova kraljevstva.

Svoju Crkvu, Gospodine, ispuni poslušnošću tvojoj Riječi i radošću služenja, da po svjedočanstvu vjere bude dom svima koji te traže, molimo te.

Papu našega Franju i sve pastire Crkve okrijepi proročkom snagom u naviještanju evandjelja i u zauzimanju za dobro svih ljudi, kako bi tvoje Kraljevstvo raslo i obnavljalo svijet, molimo te.

Nama ovdje okupljenima daj razumjeti da dar vjere niče iz nezatnoga sjemena i raste u skrovitosti, po vjernome izručenju tvojoj milosti, molimo te.

Braći i sestrama koji nose kušnje oskudice, nezaposlenosti ili bolesti budi utjeha u njihovim nevoljama, a kršćane prodahni djelotvornom ljubavlju prema svim potrebitima, molimo te.

Našim pokojnicima podari milost vječnoga zajedništva s tobom u kraljevstvu nebeskom, molimo te.

Svemogući Bože, pozvao si nas da u svijetu budemo graditelji tvoga kraljevstva i znak obećane vječnosti. Čuvaj u nama snagu svoje milosti da povjereni dar u našim životima trajno raste i donosi plodove tvoje dobrote za svakoga čovjeka. Po Kristu Gospodinu našem.

Sveti Alojzije Gonzaga – Uzor svetosti mladima

Jedan svetac se nije oglužio na te Isusove riječi: Alojzije Gonzaga, svetac koji je kroz stoljeća brojnim mladima uzor čestitoga vjerničkog života.

Ovaj svetac rođen je u talijanskoj plemićkoj obitelji, u vrijeme kada je nakon protestantskih napada Crkva doživjela novi procvat duhovnoga života po tridentskoj obnovi. Prvi i najvažniji učitelj vjere malome Alojziju bila je njegova pobožna majka Marta. Poput evanđeoske Marte koja je bila zauzeta oko posluživanja Isusa, dječakova majka se svojski trudila usaditi u srce svoga djeteta ono što će biti najvažnije u kasnijem životu: ljubav prema molitvi i kreposnom životu. Neobični dječak, koji je tako rado pohađao crkve, već će u desetoj godini života, na blagdan Blagovijesti, obećati Prečistoj Djevici kako će i sam živjeti čisto. Plod takvog odgoja i iskrenog predanja Bogu nije izostao, jer u obitelji gdje se tako živi rastu duhovna zvanja. Mladi se Alojzije u dobi od 17 godina odrekao prava na bogato nasljedstvo u korist mlađega brata i stupio u novicijat Družbe Isusove, a zatim i na studij teologije na Rimskom kolegiju kojega je osnovao sv. Ignacije Loyolski.

Tijekom studija odgojitelji su kod bogoslova primijetili jednu posebnu sklonost: neizmjernu ljubav prema svetoj pričesti. U ono vrijeme je bio običaj primati tijelo Kristovo samo jednom tjedno, nedjeljom. Stoga je Alojzije, željno iščekujući svetu pričest, cijeli tjedan rasporedio na dva dijela: ponedjeljak, utorak i srijeda bili su dani zahvaljivanja Trojedinom Bogu za milost svete pričesti, a u četvrtak, petak i subotu obraćao se svakoj osobi Presvetog Trojstva, moleći za sve milosti koje su potrebne da može dostojno i plodonosno primiti nedjeljnu svetu pričest! Kakav divan uzor svima nama koji svakoga dana pristupamo stolu Gospodnjem, često zaboravljajući riječi sv. Pavla koji veli: „Tko god jede kruh ili pije čašu Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje” (1 Kor 11,27).

Od duše koja je posve bila sjedinjena s Isusom po sakramentu svete euharistije nije se ni moglo očekivati drugačije, nego da takva duša, posve zapaljena božanskom ljubavlju, želi izgarati i posve se žrtvovati za druge čineći djela tjelesnoga milosrđa. Tako je mladi Alojzije, u trećoj godini svoga teološkog studija, kada je u Rimu izbila pošast kuge, od svojih poglavara zatražio i dobio dozvolu služiti oboljelima od ove strašne bolesti. Djelo ljubavi započeo je obavljati u bolnici Sv. Marije Tješiteljice. Jednoga dana, noseći gubavca na svojim leđima u bolnicu, zarazio se i pao u postelju. Ubrzo nakon nemilog događaja, sluteći da mu se bliži kraj, zatražio je primiti popudbinu za posljednje putovanje i sjediniti se s Gospodinom kojega je za života toliko ljubio. Tako je u 23. godini života, nedugo nakon što je primio svetu pričest po rukama Roberta Bellarina, budućeg svetca, Alojzije Gonzaga preselio u vječnost.

Tko bi mogao nabrojati sve znane i neznanе kršćanske duše koje su se nadahnjivale načinom života ovoga svetca. Spomenut ću samo jednoga našeg mladića koji je živio i umro na glasu svetosti: Slugu Božjega Petra Barbarića. Zanimljivo je pročitati u njegovom životopisu podatak kada je papa Leon XIII. 1891. godine, na tristotu godišnjicu smrti sv. Alojzija Gonzage, pozvao kršćansku mladež cijeloga svijeta da za uzor uzme ovoga svetca. Taj poziv na svetački život Petar je prihvatio svim srcem, moleći se svakodnevno pred zavjetnom slikom sv. Alojzija u sjemenišnoj crkvi u Travniku.

Alojzije Gonzaga blaženim je proglašen 1605., a svetim 1726. godine od pape Benedikta XIII. Godine 1729. proglašen je zaštitnikom studenata i trajnim uzorom mladima.

Piše: fra Damir Pavić Svjetlo riječ

Ponedjeljak, 18. lipnja	7:30 18:00	†† Josip i Veronika ŽEREBNI †† Tomislav TURIĆ i pokojni iz obitelji GAVRAN
Utorak, 19. lipnja	7:30 18:00	†† Mato, Janja i drugi iz obitelji BOGELJIĆ †† Jozo, Bernardica i Mato JOZELJIĆ
Srijeda, 20. lipnja	7:30 18:00	†† iz obitelji Katarine ŠIMIĆ, MATOC, HOLAČEK, VLAISAVLJEVIĆ, MARIJE ŠOKIĆ I JOŽEFE †† Stjepan i Jozefina GRGIĆ
Četvrtak, 21. lipnja	7:30 18:00	† Tomislav KASAPOVIĆ †† Gabrijel, Terezija i Anto - Cico TERZIĆ
Petak, 22. lipnja	7:30 18:00	† s. Tomislava DJEDOVIĆ †† Mihovil, Viktorija i Miroslav MLIVONČIĆ
Subota, 23. lipnja	7:30 18:00	†† sestre franjevke † Blaženka ANTIĆ
Nedjelja, 24. lipnja	8:00 11:00 18:00	†† Filip, Antoi Anica JELIĆ, Ilija, Mara i Vikica BOŽIĆ ZA PUK †† Drago, Ana, Juro i Janja JOZELJIĆ, Marijan i Ruža JAKIĆ

Kada je rijeka došla do pustinje...

Na svome mirnom putu prema moru jedna je rijeka stigla do pustinje i tu se zaustavila. Pred njom su na vidiku bile stijene, provalije, špilje i nanosi živoga pijeska. Rijeka je zastala od straha. „To je moj kraj. Pustinju neću prijeći, jer će pijesak progutati svu moju vodu i mene će nestati. Nikada neću stići do mora, sve je gotovo“, očajavala je.

Voda joj se počela postupno gubiti i rijeka je doista nestajala u pustinji. Prolazeći onuda, vjetar začuje njezino stalno jadikovanje, te je odlučio spasiti. „Preпусти se suncu da te zagrije, uzaći ćeš na nebo u obliku vodene pare. Za ostalo ću se ja pobrinuti“, predloži vjetar. Rijeka se još više uplaši. „Ja sam stvorena da tečem između dviju obala polako, mirno i dostojanstveno, nisam stvorena da letim zrakom.“ Vjetar joj odgovori: „Ne boj se, kad se digneš prema nebu u obliku vodene pare, postat ćeš oblak. Oblak ću prenijeti preko pustinje i tamo ćeš ponovno pasti na zemlju kao kiša. Postat ćeš opet rijeka i teći ćeš prema moru.“ No rijeka se odviše bojala i pustinja ju je progutala.

Mnogi su ljudi zaboravili da postoji samo jedan način da se prevladaju iznenadne pustinje osjećaja i divlja bespuća koja ponekad zaustavljaju mirni tijek života. Taj način je duhovni život. Valja dopustiti da nas preobrazi sunce, to jest Bog, da nas prenese vjetar Duha Svetoga. No to je rizik kojemu su se rijetki spremni izložiti. Isus sam je rekao: „Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide.“

Bruno Ferrero